

RUBRIEKTITEL



### OPENLUCHTMIS AAN DE DOPKESBOOM IN WOLFSDONK

Als afsluiter van de meimaand vierden we op de dag van Hemelvaart onder de oude eik in de Processieweg. Kinderen liepen vanuit de kerk met een kaarslantaarn in de processie voorop. Op die wijze werd een traditie verdergezet, 2 jaar onderbroken omwille van corona. Het was bijzonder sfeervol. Er werden Maria-liederen gezongen, het Hemelvaartsverhaal verteld, gecommuniceerd onder 2 gedaanten. De stilte van het bos en het gekwinkeleer van de vogels hielpen om rust te vinden en ons hemelwaarts te richten in navolging van Maria. Bij haar vloeien hemel en aarde geruisloos in elkaar, zij werd hemel tot in haar lichaam. Ook aan ons wordt gevraagd de hemel wat meer op aarde te brengen. Ons niet te laten ontmoedigen door tegenkrachten die ons samenleven dreigen te ondergraven, families en naties verdelen. Hoe klein ook, alles wat we met liefde doen, verspreidt zich als een lopend (Pinkster)vuurtje. Dank aan de lectoren, de lantaarndragers, voorganger Renaat, de koorleden, aan Leo, Jos en Ruben voor de praktische ondersteuning.  
Bert, diaken











**12 juni**

## **HEILIGE DRIE-EENHEID**

*Johannes 16,12-15*

### **God aan het werk laten**



Je mag alle godsdiensten hebben bestudeerd en denken dat je God zelf op het spoor bent gekomen; je mag de bijbel helemaal hebben uitgelezen en het evangelie kennen als je eigen binnenzak, zonder de Geest, die onnoembare, blijft alles dode letter en puur theorie. Daar kan je niet van leven.

Vandaag wordt ons op het hart gedrukt dat gans het Jezusverhaal maar echt tot leven kan komen, als we ons laten vervullen door die Geest die Jezus ons heeft toegezegd. Wat ben je met een verwarmingsinstallatie als de energie ontbreekt? En hoe kan het menselijk lichaam functioneren als het bloed in de aders stopt of als onze hersenen zonder zuurstof vallen? Mensen komen maar in beweging als er van binnenuit energie vrijkomt

De Geest van God wordt in de bijbel vaak vergeleken met 'adem'. Zonder adem valt het leven stil. We denken er meestal niet aan. Ademen lijkt wel de normaalste zaak van de wereld, en toch kunnen we niet zonder. Al onze 'kennis' over God, al ons grasduinen rond die wondere figuur van Jezus... het baat ons tot niets als het ook niet ons eigen verhaal mag worden.

Ooit hoorde ik iemand zeggen: er bestaat slechts één enkel evangelie, datgene waarover de vier andere vertellen. Het is het levend evangelie waarin wordt verteld hoe God met ons zijn liefdesgeschiedenis schrijft. De gelovige is zelf een van de personages uit dit verhaal; hij/zij speelt volop mee in het stuk; hij/zij wordt één met het verhaal.

Speel je mee?

### **VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND**



### **HET DORP VAN SINT-ANTONIUS**

#### **Alfons Heylen vertelt over Pastoor Laeremans deel 1**

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

In de witte kerstdagen zit pastoor Laeremans achter een stapel registers. Hij werkt mijmerend aan het parochieverslag anno domini 1886: zoveel dopen, zoveel plechtige communies, zoveel trouwers, en dan de overledenen: veel te veel kinderen, zoals elk jaar trouwens. Ja, de allerkleinsten door het eerste levensjaar krijgen, dat blijft altijd het grote vraagteken. Er staan op het kerkhof steeds te veel blauwe kruisjes. Vooral als de winters ruw en nijdig zijn gelijk dit jaar, of nat en mistig en klam, is er voor de kleine dompelaars geen pardon. Want in die hutten, dikwijls zonder vloer, is er toch zoveel gebrek en zoveel kou, vochtigheid en vieze rommel. Wat een triestige miserie met altijd diezelfde schotel rapen en kolen, veldwortelen en een paar aardappelen ... Zo gaat dat, dag na dag, jaar na jaar. Zo gaat dat van generatie tot generatie. Kinderen sterven; de moeders ondergaan het als iets onafwendbaars; andere kinderen worden geboren en vechten voor hun leven ...Wat is voor hen het beste? Hij vraagt het zich



telkens af na zo'n engelenmis, als zijn hart zeer doet om zoveel opgekropt verdriet. En toch is er telkens in zijn ziel een witte blijdschap: 'Dank u, Heer, om uw belofte die zo heerlijk is en zonder twijfel of voorwaarden. Laat de kleinen tot mij komen, want voor hen is het rijk der hemelen!' Dat maakt zoveel ellende draaglijk.

Hij weet hoe machteloos hij staat tussen zijn schapen; hij zou het zo en zo willen aanpakken. 't Gaat niet, meneer pastoor! Uw troostwoorden, uw opoffering, uw aalmoezen lossen het niet op. Heel het systeem dient veranderd. Wat er nodig is, is meer welstand. Het moet uitgaan van hen die regeren en die doen het niet. Want door de rijken worden ze gekozen en die vinden een dagloon van één enkel frankske toch zo brutaal veel. Volgens de bevoorrechten zijn het trouwens de liefdadigheidsinstellingen die het moeten doen; en de instellingen van openbare onderstand worden toch door de rijken gesteund! Inderdaad, en het is een druppel in een woestijn!

Pastoor Laeremans weet er alles van, van die aalmoezen! Als sommige van die welstellenden een half frankske in de schaal voor de arme werpen, dan moet ge eens letten op dat gebaar van: 'Bekijk me maar eens goed, ik, de boer van de Paardenhoeve, ik weet iets over naastenliefde, ik ...!' God, wanneer komt toch de kentering?

Een paar huisgezinnen zijn van elders gekomen; de honger dreef hen naar hier. De miserie zal hen waarschijnlijk ook weer verder jagen. Vier, nee, vijf huishoudens zijn dit jaar weggetrokken, verloren voor de parochie, opgeslokt door de kinderloze Waalse wolf, verloren voor de kerk. Ja, verloren. De pastoor kent het eentonig verhaal van die verhuizers. Ze ontlopen de bittere armoë naar het zuiden, waar de fabrieken en koolmijnen lokken en wenken. Ze gaan dezelfde richting uit als de trekvogels in de herfst. Die gaan de zon zoeken, maar ze keren ook weer. Zij niet, ze zoeken wel zon, maar komen in de rook en het stof terecht en ze blijven er.

Verhuizen stelt voor die mensen geen problemen. Er is niets te verhuizen. Hun hut zal overgenomen worden door een andere sukkelaar, ofwel verlaten blijven staan. Dan zullen de felle winden er nog een tijd tegenaan beuken en met de scheefgezakte deur schudden en rammelen, het versleten dak openscheuren, het wegrukken en de lemen wanden breken. Alles is dan een puinhoop met errond een vlierstruik en een wilde pruimelaar ...

Het afscheid is altijd hetzelfde: 'Mensen, ik hoop dat ge 't ginder beter gaat hebben. Doet uw best, blijft christelijk en laat de klein mannen ginder niet verwilderen.'

'Ja, meneer pastoor.' Ze hebben er ook niet om geroepen en vloek over hen die verzuimden werk en brood te verschaffen aan die dompelaars! Jazeker, ze zullen hun best doen!

Vanuit Aarschot sleurt de trein hen weg naar het zuiden. Werken, dat zullen ze! Als slaven! Ook hun aankomende kinderen. En drinken! Want eens uit eigen streek weggescheurd, zullen ze de weelde van een beter dagloon niet kunnen dragen. De kerk ... Ja, ze zijn er ginder naartoe gegaan, maar de Kerk kwam hen niet tegemoet, begreep hen niet eens. De priesters van het zuiden zijn vreemden en spreken een taal die zij niet verstaan; de pastoor, de onontbeerlijke brugmaker tussen hen en God, is achtergebleven in het stille Kempens dorp, ze hebben hier geen houvast meer. Komt daar nog bij dat hun Waalse of 'verwaalste' geburen en werkmakkers uit die lelijke zwartberookte straatdorpen geen tijd hebben om aan pastoor en kerk te denken! Dat afglijden van de kerk gebeurt niet op één dag; langzaam, stuk na stuk, worden hun Kempense eenvoud en godsdienstzin afgetakeld, gewurgd, verzopen ...

Twee families naar Châtelineau, drie naar Charleroi. Volgend jaar of nog later, met de kermis, komen ze nog wel eens afgezakt; ge kunt het er zo afscheppen dat ze hun lichamelijke miserie hebben afgeschud en dat hun honger vergeten is. Ge ziet echter nog iets meer: ze zijn uitdagend geworden, vol overmoed, hun verlegenheid is weg, ook hun eenvoud. Ze hebben geld! *'Ziet ge ons nu eens doende! Wij kreppeerden van de armoë, kijk hoe wij nu gekleed gaan! Ja, ginder wordt er elke dag gedronken. Natuurlijk wordt er gewerkt, vele uren per dag, maar dat doet men toch overal. En ginder is toch het loon zoveel hoger!'* Het zijn onruststokers geworden in de schamele harten van die bleven, propagandisten voor het zuiden; ze draaien en keren en pronken met de schone kant van de medaille ... Of ze ginder ook ne goeie pastoor hebben? Hoe kunnen ze dat nu weten? Ze hebben hem nooit gezien! Trouwens, ze hebben geen tijd om naar de kerk te lopen. 's Zondags wordt er ook gewerkt. Ja, de vrouw, die gaat nog wel eens met de kinderen, tot die wat groter zijn!

Pastoor Laeremans, ge kunt dat verslag de volgende dag wel verder afwerken; zie toch eens hoe vriendelijk de zon nog te spelen ligt in de besneeuwde bomen. Hij zal maar even een luchtje gaan scheppen. Op zijn klompen staat hij in de hof naar de merels te zien die onder de appelbomen dapper zitten te hameren op het halfrotte, bevroren fruit, dat ze hier en daar uit de fijne sneeuwlaag opdiepten. Op de haag zit een sjofele grasmus in een kladderende zon te zingen van honger en heimwee naar het zomerseizoen. In de richting van de molen wieken traag de bonte kraaien.

Ja, pastoor Laeremans wordt weeral een jaartje ouder. Wat een vracht herinneringen draagt hij in zich mee! Al het lief en leed van zijn mensen, doorheen de vele jaren, doorheen de laatste maanden. Ze komen daar allemaal zo voor hem staan met hun malheuren en tegenslagen, hun kinderlijke blijdschap om simpele dingen, met hun ruwe goedheid en hun hondse trouw. Het hofpoortje slaat achter hem dicht, hij wandelt in de richting van de heide. *‘Toch curieus, pastoor, dat het bijna altijd naar die schrale kant van uw parochie is! Langs die andere weg, dat is de richting van de welstellenden, daar moet hij gaan om de hand uit te steken, om te vragen, om te bedelen ...’*

Naar de heide toe, daar kan hij troosten en geven, daar ziet hij dankbaarheid in de ogen van angstige moeders en straalt geluk uit de kijkers van kleine dreumels voor de nederigste gave ... en voor het felbegeerde stukje suiker. En de heide heeft in de nazomer weer zo schoon gebloeid en de bossen kunnen zo vriendelijk wuiven.

De pastoor staat weer alleen in zijn witte tuin. Ver weg over de kerktoren volgen zijn ogen een eendendriehoek die snel wegschuift boven de rode avondzon. *‘Die komen wél terug,’* mijmert hij. Nu stampet de pastoor de sneeuw van zijn blokken en door de verandadeur komt hij de keuken in, juist als de meid hem roept: *‘Meneer, die fameuze gele kater van de koster is er met nen haring vandoor gegaan, nu is er maar één meer!’* – *“Das niks, Melanie, ik had er nu toch geen goesting voor.”* En lachend voegt hij eraan toe: *“Die kater doet de vis verminderen, persies het tegenovergestelde van wat Christus destijds bewerkte toen hij aan Petrus zei: ‘Werp uw netten uit.’ – ‘Ja’, zegt Melanie ‘en dat nieuw paar kousen dat ik voor u gereed gelegd had tegen zondag kan ik ook al nergens vinden’,* en ze kijkt de pastoor verwijtend aan, want ze weet maar al te goed dat die sokken terecht gekomen zijn in één van de heihutten. De pastoor lacht dat die gele kater er misschien mee weg is. Hij zal er bij de koster eens *‘achter stollesteren’* (navraag doen). *‘Ge kunt er altijd maar bij glimlachten maar ge hebt geen enkel fatsoenlijk paar meer.’* – *“Maar Melanie, als gij er u aanzet worden ze beter als nieuw, gelijk gij kunt kousen stoppen, dat heb ik nog nergens tegengekomen! Ik heb het de leste keer nog gezegd aan Toke, de meid van mijneer de deken!”*

Hoe zou Melanie nu toch nog een kwaad gezicht kunnen zetten?



## GIJMEL

### DOOPVIERING IN GIJMEL

Op zondag 29 mei werd in onze parochiekerk **Ambre Léger** gedoopt.

Ambre werd geboren in Elsene op 23 oktober 2021. Ze is het dochttertje van Jean Léger en Marie-Sophie Vanderstuyft.

Langs deze weg willen we de dopelinge, haar ouders, meter en peter en de ganse familie van harte proficiat wensen. Dat Ambre, gesteund door de liefdevolle houding van haar ouders en familie, mag opgroeien tot een vreugdevolle meid.

Dat ze, gesterkt door het sacrament van het doopsel en de kracht van Heilige Geest een liefdevolle leerlinge van Jezus mag worden.

## LANGDORP

### ZONDAG 26 JUNI : HEROPENING KERK SINT PIETER

Na 2 jaar en welgeteld op de dag van ons patroonsfeest St. Pieter, mogen we terug samen eucharistie vieren in onze Sint-Pieterskerk.

Na de feestelijke plechtigheid, is iedereen van harte welkom op de receptie !

Meer info in het volgende parochieblad. Noteer alvast 26 juni.

## WOLFSDONK

### MARIA VAN DESSEL WORDT 100 JAAR

Op 29 mei werd één van onze bekendste inwoners, Maria Van Dessel, vroeger wonende in de Volkensvoortstraat en thans verblijvende in een rusthuis, honderd jaar !

Zoals je kan zien op de foto's ziet ze er nog stralend uit.

Proficiat Maria van heel Wolfsdonk, en doe zo verder !









## **ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT**

### **ZONESECRETARIAAT**

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of [secretariaat@kerkinaarschot.be](mailto:secretariaat@kerkinaarschot.be)

## **LANGDORP**

### **SECRETARIAAT SINT-PIETER**

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of [ni.adams@telenet.be](mailto:ni.adams@telenet.be)

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorie, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorie).

## **GIJMEL**

### **SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA**

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorie, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

## **WOLFSDONK**

### **SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT**

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of [leo.janssens6@telenet.be](mailto:leo.janssens6@telenet.be)

## **PAROCHIEBLAD**

### **BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD**

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of [sophie.buyck@telenet.be](mailto:sophie.buyck@telenet.be)

## **KERKFABRIEK**

Voor vragen over het archief, het project [www.verhalenverbindenplatteland.be](http://www.verhalenverbindenplatteland.be), het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of [danckers\\_jonas@hotmail.com](mailto:danckers_jonas@hotmail.com)) of penningmeester Mark Van der Borght (tel. 013/78.27.09 of [mark.vanderborght@belgacom.net](mailto:mark.vanderborght@belgacom.net)).

-----  
VIERINGEN  
-----

**LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK**



**GIJMEL**

**Zaterdag 11 juni: Gebedsdienst om 18.00 u.**

**WOLFSDONK**

**Zondag 12 juni: Eucharistieviering om 11.00 u.**

**Feestelijke viering om 11.00 u. ter gelegenheid van 100 jaar FERM (KVLV)**

-Staf Vanderborght-Irene Verbeeck en familie

-Vicske Hendrickx

-Alle overleden leden van FERM

**LANGDORP**

Geen vieringen

-----  
NUTTIGE ADRESSEN  
-----

**WACHTDIENSTEN**

**Huisarts**

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

[www.mediwacht.be](http://www.mediwacht.be)

**Apothekers**

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

[www.apotheek.be](http://www.apotheek.be)

**ZALEN**

**Parochiezaal Gijmel**

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

**Zaal Demervallei Langdorp**

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14



## Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via [www.denabt.be](http://www.denabt.be)

